

தமிழுலகம் அறியப்படாத தமிழ்ப் புலவர்கள்

ரெ. சுப்புலட்சுமி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அரசு மேல்நிலைப்பள்ளி, சூலூர், கோயம்புத்தூர்-641402, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Tamil Poets unknown to the Tamil World

R. Subbulakshmi a, *

^a Government of Higher Secondary School, Sulur, Coimbatore-641402, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

subbulakshmisri1968@gmail.com

Received: 23-01-2022

Revised: 19-03-2022

Accepted: 24-03-2022

Published: 27-04-2022

ABSTRACT

This Article features a song composed to illustrate the development of the Tamil language. Based on that song, there is a news item in the article which will be set up an introduction to list of poets who were missed their honour by Tamil world. There are four Tamil poets of the same name by the name of Narayanaswamy Naidu, who lived in different cities and wrote different texts. There is a reference to Damodaram Pillai under the title 'Sirukulam Damodaram Pillai' and songs attested by their books Sathurch Siladai Venpa and Sirukulam Vinayakaranthadi. There is a news item titled 'Thiruvenkatachari Puluvar' which was silenced by most of the giraffes. Sodasavadanam Subbarayasettiar is a book written by Meenakshi Sundaram Pillai and inspired by Purasa Attavadanam Sabapathy Mudaliar. The miraculous event that took place at the launch of the book "Mikurasu Malai" written by Saikualip Puluvar under the title Seikualip Puluvar has been compared to the miraculous event that took place when Meenakshiyammai Pillai Tamil written by Kumaragurupar was staged. There are brief messages in the title of the songs sung by the poets who expressed their devotion to God. There are songs sung in praise of the poets, as well as songs sung by the poets. Short notes on poets and names of books written by poets are given in brief descriptions of some of the poets that the Tamil world may have come to know. Explanations for specialty, yatsakanam, vasakappa, sattukkavi, avatanam, etc. are given where necessary.

Keywords: Narayanaswamy Naidu, Damodaram Pillai, Siladai Venpa, Saikualip Puluvar

முன்னுரை

“நாடெல்லாம் புலவர்கூட்டம் நகரெல்லாம் பள்ளியீட்டம்

வீடெல்லாம் தமிழ்த்தாய் கோட்டம் விழாவெலாந் தமிழ்க் கொண்டாட்டம்

பாடெலாந் தமிழின் றேட்டம் பனையெலாந் தமிழ்க் கூத்தாட்டம்

மாடெலாந் தமிழ்ச் சொல்லாட்டம் வண்டமிழகத்து மாதோ.”

என்று பாடப்பட்ட பாடலின்வழி தமிழகமெங்கும் எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா என்று பாரதியார் பாடியது போல் தமிழகமெங்கும் தமிழ்மொழி தழைத்தோங்கி பனையெலாம் (ஓலை) தமிழ்ச் சுவடிகளாக ஒளிபெற்று விளங்கியதனை அறிய முடிகிறது.

இப்பாடற் கருத்தினடிப்படையில் பேசுகின்ற பேச்செல்லாம் கவியாக்கிப் பாடுகின்ற தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழகமெங்கும் இருந்துள்ளனர். அவ்வாறு தமிழுக்குத் தொண்டாற்றி மறைந்த

புலவர்களைப்பற்றித் தற்போது கிடைத்த குறிப்புகளைக் கொண்டு தமிழுலகம் அறியாத தமிழ்ப்புலவர்களைத் தமிழ் உலகம் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நாராயணசாமி நாயுடு பா

தமிழகத்தில் நாராயணசாமி நாயுடு என்ற பெயரில் நான்கு தமிழ்ப்புலவர்கள் வாழ்ந்திருந்ததனை எடுத்துரைக்கும் குறிப்புகள் பின்வருமாறு:

பாண்டிவளநாட்டிலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே தச்சநல்லூரில் இவர் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் பாலு நாயுடு. கல்வி கற்கத் தொடங்கிய நாராயணசாமி நாயுடு கல்வியை நன்கு கற்றுத் தேறிப் போலீசு இன்ஸ்பெக்டராகத் தொழில் பார்க்கத் தொடங்கினார். அனைவரும் புகழுமாறு அவ்வலுவலைத் திறமையாகப் பார்த்தார். ஒழிந்த நேரங்களில் இலக்கண இலக்கியங்களைத் தக்க அறிஞர்களிடத்தே இடைவிடாது கற்றார். இதனால் இவருக்கு செந்தமிழ்ப்புலமை பெருகியது. செந்தமிழ்ப் பாக்களைத் தங்கு தடையின்றிப் பாடும் திறமை பெற்றார். முருகக் கடவுள்மீது பாமாலைகள் பல பாடினார். சந்தப் பாடல் முதலிய எந்தப்பாடல்களும் இவருக்கு எளிதாக அமைந்தன.

இவருடைய கல்வித் திறமையை உணர்ந்து பாராட்டிய சிந்து பூந்துறைத் தட்சிணாமூர்த்தி மடத்தலைவர் வேதநாயகஅடிகள் என்பவர் நிட்டைபுரி என இக்காலத்தில் வழங்கிவரும். நெட்டிருக்குப்புராணம் இயற்றுமாறு இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார். இவர் அவர் விரும்பியவாறே நெட்டூர்ப்புராணத்தை நானூற்று ஐம்பத்து நான்கு (454) பாடல்களாகப் பாடினார். இடையே சந்தப் பாடல்களையும் அமைத்துள்ளார் என்ற செய்தியை பதிவுசெய்த பின்பு, அவரின் மொழிப்புலமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நெட்டூர்ப் புராணத்திலிருந்து சான்று காட்டிய பாடல்.

“இப்புவிபிற் கவுமார சமயத் தோர்கள்
எச்சமயத் தாரோடும் இகலார் மற்றோர்
ஒப்புயர்வென் றுளம்முரணி நிற்பார் பேதம்
ஒழித்தவரே உறைவர் நிட்டை நகரின்தன்மை
தப்புறுமெண் ணிருந்தாலும் இவ்வூர் சேரில்
சமரசத்தைத் தருமிந்தத் தலமே யென்றால்
செப்புவதற் கெளிதோடும் மகிமை என்னால்
சேடன்மதி காணாது தெரியின் மாதோ”

என்பது தலமகிமைச் சருக்கத்தில் ஒரு பாட்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலினைப் பாராட்டிச் சிறப்புப் பாயிரம் பாடிய புலவர்களைப் பற்றி அறிவதற்கு முன்பு சிறப்புப் பாயிரம் என்பதற்கு விளக்கம் அறிய வேண்டியது அவசியமாகிறது.

சிறப்புப் பாயிரம்- நூற்பெயருங் காரணமும், ஆக்கியோன் பெயரும் அளவும் பயனும் உரைப்பது என்று கழகத் தமிழகராதி விளக்கம் கூறுகிறது (Kazhaga Pulavaragal Kuzhu, 1997). நெட்டூர்ப் புராணத்திற்கு (நெட்டிருக்குப் புராணம்)

1. திருச்செந்தூர் அட்டாவதானம் மகாதேவ ஐயர்
2. மேலப்பாலூர் கோபால நாயுடு
3. சந்தப்புலி பார்த்தசாரதி நாயுடு
4. விநாயக ஒதுவார்
5. வா.தி.கோவிந்தராசு முதலியார்
6. பாலூர் வேலு தேசிகர்

ஆகியோர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியதனைக் கொண்டு இந்நூல் பலரால் அறியப்பட்டள்ளது எனலாம்.

மற்றும் இவரால் இயற்றப்பெற்ற நூல்கள் “கேமன் முனிவர் வெண்பாவந்தாதி”, “வேதாந்த லட்சணத் திரைய விளக்கம்” முதலியன என்று குறிப்பிடப்பட்டதன்மூலம் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் காவல்துறை ஆய்வாளர்ப் பணியினையும், தமிழ்ப் பணியினையும் இரு கண்களாகக் கொண்டு செயல் பட்டதனை அறியமுடிகிறது.

நாராயணசாமி நாயுடு (1871)

தமிழ்ப் புலமையிலும் இசைப்பாடலிலும் வல்லவராகிய இவர் தொண்டைவள நாட்டில் வேலூரில் வாழ்ந்திருந்தார். நைததச் செய்திகளை அமைத்து நாடக நூல் ஒன்றை இவர் இயற்றினார். அந்நூல் “தமயந்தி நாடகம்” எனவும், நளச்சக்கரவர்த்தி நாடகம் எனவும் பெயர் பெற்றது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நைததச் செய்திகளை அமைத்து என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் பாண்டியர் மரபைச் சார்ந்த அதிவீரராம பாண்டியர் இயற்றிய ‘நைததம்’ என்னும் காப்பிய நூலைப் பின்பற்றி நளச்சக்கரவர்த்தி நாடகம் இயற்றியுள்ளதாகக் கருதலாம்.

இவர் இசைப்பாடலிலும் வல்லவர் என்று குறிப்பிட்டதனால், “யட்சகானம் என்ற இசை நாடக வகையும் அக்காலத்தில் மக்களை கவர்ந்தன. இதன் இசை மெட்டுக்கள் ஆந்திர நாடகங்களை ஒட்டின. தாளத்தை சிறப்பாகக்கொண்டு ஆடப்பட்டது யட்சகானம்” என்ற இக்கூற்றின்படி நளச்சக்கரவர்த்தி நாடகம் இவர் இயற்றியிருக்கிறார் எனலாம் (Suryanarayana Sastri, 2004).

ஒரு செயலினைத் தொடங்குவதற்கு முன் இறைவனை வணங்குவது இயல்பு. அம்முறையில் நளச்சக்கரவர்த்தி நாடக நூலிலிருந்து சான்று காட்டிய திருமால் வணக்கப்பாட்டு,

“வாலமதி போலுநுதல் தமயந்திக்

கினியமண வாள் னான

சீலமிகு நிடதநக ராண்ட நளன்

சரிதைதனைச் செப்ப முன்னாள்

மூலமென ஓலமிடும் வேழமதைக்

காத்தகரு முகில்மெய் போன்ற

வேலைநடுத் துயின் றதிரு மாலிருப

தாம்புயத்தை வேண்டு வோமே.”

என்பதாகும்., ஒருவர் இயல்பான நிலையில் இறைவனை அழைப்பதற்கும், துன்பச்சூழலில் இறைவனை அழைப்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. அவ்வகையில் மக்களுடைய மனத்துயரங்களைப் போக்குவதற்காக இயற்றப்படுகின்ற நூல்தான் நளச்சக்கரவர்த்தி நாடகம் என்பதனை மனதிற்கொண்டு முதலையிடம் சிக்கிய துயரத்தில் அபயமென ஓலமிட்ட யானையைக் காத்த திருமாலை முன்னிறுத்தி திருமால் வணக்கப் பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இயற்றப்படும் நூலிற்கேற்றப்படி தெய்வ வணக்கப் பாடல் இடம் பெற வேண்டியதனை உணர்த்தும் விதமாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மேலும் இப்பாடலின் இறுதியில் “வேண்டுவோமே” என்று குறிப்பிட்டதற்கு நாடகம் என்பது சமுதாய நலனிற்காக பலர் கூடி செய்யக் கூடிய செயல் என்பதனை மனதிற்கொண்டு வேண்டியதாகக் கருதலாம். 1871 ஆம் ஆண்டு இந்நூல் முதற்பதிப்பாக 600 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன என்ற செய்திக்குறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. இச்செய்தியினைக் கொண்டு நாராயணசாமி நாயுடு என்ற பெயருக்கு அருகில் 1871ம் ஆண்டு என்று குறிப்பிட்டது நளச்சக்கரவர்த்தி நாடக நூல் வெளியிட்ட ஆண்டினைக் குறித்ததாகக் கருதமுடிகிறது எனலாம்.

பெ நாராயணசாமி நாயுடு

புதுவைப் பாசூர் தாலுகா மணப்பட்டு என்னும் ஊரில் ஊர் அதிகாரியாகத் தொழில்புரிந்த இவர் நல்ல தமிழ்ப் புலமையும் பெற்றிருந்தார். இவருடைய தந்தையார் பெரிய தம்பி நாயுடு. “மனுச் சோழச்

சக்கரவர்த்தி வாசகப்பா” என்னும் நாடக நூலை இயற்றியுள்ளார். அந்நூலிருந்து ஒரு பாடலைச் சான்று காட்டும்போது அந்நூலின் மையக்கருத்தினையும், நீதியை நிலை நாட்டுவதில் மனுச் சோழனின் மனவலிமையையும் சமுதாயத்திற்கு எடுத்தியம்பக்கூடிய வகையில் ,

“அஞ்சுகமே நீகேளடி - அடிவஞ்சியே

அஞ்சுகமே நீகேளடி

கெஞ்சியெனைக் கேட்டாலும் கொஞ்சமு நானிரங்கேன்

அஞ்சாம லேவதைக்க நெஞ்சந்துணிந்தே னடி (அஞ்)

வள்ளலருலாற் பெற்றபிள்ளையென்றும் பாராமல்

உள்ளபடி தேரினில் தள்ளி வதைப்பேனடி (அஞ்)

ஆதிசிவனருளாற் கோதிலாமல் ஈன்றாலும்

நீதிபிச கினாலும் மேதினியிலுய் வேனோ(அஞ்)

பாலனென் றெண்ணாமல் பழிக்குப்பழி வாங்குவேன்

சாலமினிச் செய்யாதே தங்காதப் புறம்போடி (அஞ்)”

என்ற இப்பாடலினை சான்று காட்டிய பின்பு இது மனுச்சோழன் தன் மகனைக் கொன்றே தீர்வேன் என்று மனைவியிடம் உரைக்கும் பகுதியாகும், என்ற செய்திக் குறிப்பின் மூலம் மனுநீதிச் சோழன் அழைக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தினை இப்பாடற் கருத்தின்வழி அறியலாம்.

இத்தகைய நூலினைப் போற்றி சிறப்புப்பாயிரம் பாடிய புலவர்கள் 1. சா.தெய்வசிகாமணிப் பிள்ளை, 2. முருகேச முதலியார்பொன்னையா முதலியார், 3. நம்பெருமானையர், 4. வில்வ நல்லூர்ச்சுப்பையர், 5. திருப்பாதிரிப்புலியூர் சண்முக அடிகள், 6. க.ரா. சிவ சிதம்பரம் பிள்ளை, 7. திரிசிரபுரம் சுப்பராயச் செட்டியார், 8. சென்னை வீரராகவ சுவாமிகள், 9. கோமளபுரம் இராசகோபால பிள்ளை, 10. சீநிவாச சண்முகபிள்ளை, 11. பு. இராகவலு நாயுடு, 12. குலாபுரம் அருணாச்சல கவிராயர், 13. காரைக்கால் பொன்னுச்சாமி பிள்ளை, 14. பொன்னரங்கப் பிள்ளை, 15. தட்டைச் சேரி கொ.வா. முகமது குசைநிராவுத்தர், 16. ஓகை ஐ சண்முக சுந்தர நாவலர், 17. குலசேகரன் பட்டினம் முத்துச்சாமிப் பிள்ளை, 18. கணக்கிலவதானம் முத்துக்கறுப்பன் செட்டியார், 19. திருவெண்ணைய் நல்லூர் சுப்பிரமணிய முதலியார், 20. மாயாவரம் சாமிநாத ஐயர், 21. திருவேங்கடம் பிள்ளை, 22. வேலாயுதப் பிள்ளை, 2. தாசி பெரியகுப்பு,

இப்புலவர்களின் எண்ணிக்கையினைக்கொண்டு இந்நூலின் மகத்துவத்தினை அறியலாம். மேலும் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியவர்களில் கணக்கிலவதானம் முத்துக்கறுப்பன் செட்டியார் என்ற பெயரும் இடம்பெற்றுள்ளது. இதன்மூலம் அளவிடற்கரிய நினைவாற்றலினால் அவதானம் செய்யும் திறன் படைத்தவர்களை கணக்கிலவதானம் எனப்பெயரிட்டு வழங்கும்முறை இருந்திருக்கலாம் எனக் கருதமுடிகிறது.

நாராயணசாமி நாயுடு சாரங்கதரர் நாடகம் முதலிய வேறு பல நாடக நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார் என்ற குறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்குறிப்புகளைக் கொண்டு அறிய வேண்டிய செய்திகள். “மனுச் சோழச் சக்கரவர்த்தி வாசகப்பா”என்று பெயரிடப்பட்டதற்கான காரணத்தினை, “இடையிடையே வசனங்கள் விரவப்பெற்று வாசகப் பாக்களால் அமையும் நாடகங்கள் வாசகப்பா” எனப்படும் என்ற விளக்கத்தின் மூலம் அறியலாம் (Suryanarayana Sastri, 2004).

அடுத்து நாடகத்தலைவனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளக்குவன சரித்திர நாடகங்கள் எனப்படுகின்றன. சாரங்கதரர் சரித்திரப்பா, சிறுதொண்டர் சரித்திரப்பா முதலியன அவ்வகையின என்று சொல்லப்படுவதன் மூலம் சாரங்கதரர் நாடகம் அவ்வகையில் அடங்குகிறது எனலாம்.

வாய்மொழிக் கதைகளாகவே பேசப்பட்டு வந்த நாட்டுப்புறக் கதைகள் இப்பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முதன் முதலாக நாடகங்கள் ஆயின. மனுநீதிச் சோழன், தேசிங்குராஜன் ஆகியோரின் வரலாறுகளும் நடிக்கப்பட்டன போன்ற செய்திகள் தமிழில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் சாரங்கதரன் வாழ்க்கை வரலாற்றினையும், மனுநீதிச் சோழன் நீதித்திறனையும் மையப்படுத்தி நாடக நூல்களை இயற்றியவரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. தற்போது அந்நாடகங்களை இயற்றியவர்

நாராயணசாமி நாயுடு என்பதனை தமிழ் உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டும் வகையில் இச்செய்திகள் சான்றாக அமைகின்றன எனலாம்.

மேலும், “மனுச் சோழச் சக்கரவர்த்தி வாசகப்பா” என்ற நாடக நூலிற்கு சிறப்புப் பாயிரம் பாடியவர்களைக்கொண்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்நாடக நூல் மிகச் சிறப்பிற்று விளங்கியதனை அறிய முடிகிறது (Ramasamy, 1995). பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் விலாசம், வாசகப்பா, அலங்கார நாடகம், சரித்திர நாடகம், சண்டையிட்ட நாடகம், யட்சகானம் என்பனவும், புத்திலக்கிய நாடகங்களாகிய மொழிபெயர்ப்பு, தழுவல் நாடகங்களும் நாடக உலகிற்கு மெருகேற்றின (Suryanarayana Sastri, 2004).

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களில் “மாக்கப்” நாடகத்தினை நாராயணசாமி நாயுடு மொழிபெயர்த்த செய்தியும் இடம் பெற்றுள்ளது . அத்துடன் மேற்குறிப்பிட்ட செய்திகளைக் கொண்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் மிகச் சிறந்த நாடக நூல்களை இயற்றி புகழ் பெற்று விளங்கியுள்ளார் என்பதனை இச்சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன எனலாம். மேலும்,

“பொதுவாக மொழிபெயர்ப்பு என்பதோ தழுவல் என்பதோ எளிய செயல் இல்லை. ஷேகஸ்பியர் நாடகங்களின் தமிழாக்கத்தில் பெரும்பாலானவை மூல நாடகங்களின்றும் பெரிதும் வேறுபட்டு இருப்பினும் எஸ். மகாராஜன், அரசு, நாராயணசாமி நாயுடு, டி. என். சேஷாசலம் ஆகியோரின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் சிறப்பாக உள்ளன என்ற கூற்றும் நாராயணசாமி நாயுடுவின் புகழை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது எனலாம் (Suryanarayana Sastri, 2004).

விருதுபட்டி பா.மு. நாராயணசாமி நாயுடு

22.01.1901 இல் இந்தியாவினை ஆட்சி செய்த விக்டோரியா மகாராணியார் மறைந்த போது வித்துவான் பால்வனம் சுப்பாரெட்டியார் அவர்கள் மகாராணியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை பாக்களாகப்பாடி இயற்றப்பட்ட விக்டோரியா மகாராணி அம்மாளை நூல் 01.07.1901ல் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளது. அந்நூலிற்கு எண்மர் (எட்டுப் புலவர்கள்) சாத்துக்கவி பாடியுள்ளனர். அவர்களில் ஒருவரான பா.மு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் இயற்றியது.

“சீர்வளரிந்து தேசத்தின்சிரமாய்த் திகழ்தருமி லண்டன் மாநகர்க்கும்
பேர்வளரசற்க் கரசியுமாகப் பெயர்க்கொள் விக்டோரியா வன்னைத்
தார் வளர்சரித்தன்னைச் செந்தமிழாற் சாற்றினன் பால்வனத் தமர்ந்தங்
கேர்வளர் கவிஞ்ஞர்க்கவிஞ்ஞென்றிலமிகுமினையில் சுப்பைய நாவலனே”
என்ற சாத்துக்கவி இடம்பெற்றுள்ளது.

சாத்துக்கவி

சாத்துதல் - நூலைப் படித்து முடித்தல் என்று கழகத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுவதன் மூலம் நூலைப் படித்த பின்பு அந்நூலினைப் பற்றி பாடப்பட்ட கவியினைச் சாத்துக்கவி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் எனலாம். நாராயணசாமி நாயுடு இயற்றிய சாத்துக்கவியைத் தவிர இவரைப் பற்றிய பிற குறிப்புகள் தென்படாததனால் இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்களில் ஒருவர் என்பதனை மட்டுமே அறியமுடிகிறது.

சிறுக்குளம் தாமோதரம் பிள்ளை (1892)

திருநெல்வேலி மாவட்டம் சிறுக்குளம் என்னும் ஊரிலே கற்பகம் பிள்ளை என்பவருடைய குமாரராகத் தோன்றியவர். புலமை பெற்று விளங்கிய இவர் சாத்தூர்ச் சிலேடை வெண்பா, சிறுக்குளம் விநாயகரந்தாதி முதலிய நூல்கள் இயற்றியிருக்கிறார் என்ற குறிப்புடன் சாத்தூர்ச் சிலேடை வெண்பா நூலிலிருந்து முப்பொருட் சிலேடையென

“தந்திரமி னார்முகத்திற் சார்புருவத் தில்லகத்தில்

சந்திரவி லேகிளருஞ் சாத்தூரே - முத்தொருசீ

யம்போ ருகத்தா கைமுனிந்த சிம்புளடி

யம்போ ருகத்தா னகம்.”

என்ற இப்பாடல் சான்று காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் சிறுக்குளம் விநாயகரந்தாதியிலிருந்து

“ஆண்டானை யோர்துதிக் கையானை மாமுகத்தானையெங்கும்

நீண்டானைச் செல்வச் சிறுக்குளத்தானை நிகரில் வன்னி

பூண்டானைத் தன்னை விழுங்கிய மாயைப் புயங்கமொன்றைக்

கீண்டானை வாழ்த்துநகர்க் கந்தகனால் வருங் கேடில்லையே”.

என்பது விநாயகரந்தாதி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலைப் பாராட்டி,

1. அறுப்புக்கோட்டை சு. வெங்கடாசலம் பிள்ளை
2. வேப்பிலைப்பட்டி அழகரியாசாரி
3. அறுப்புக்கோட்டை சீனிவாசக நாடார்
4. வாழ்வந்த பண்டாரம்

என்போர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளனர் என்ற செய்திக் குறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. தற்போது இந்நூல்களைப் பற்றிய முழுமையான விபரம் கிடைக்காவிடினும் கிடைத்த குறிப்புகளைக் கொண்டு சிறுக்குளத்தில் சிறப்புமிக்க தமிழ்ப்புலவர் வாழ்ந்துள்ளார் என்பதனை அறியமுடிகிறது.

மேலும் பாரதியார் காலத்தில் இந்திய மக்கள் தொகை முப்பது கோடியாக இருந்ததனால் முப்பது கோடி முகமுடையாள் என்று பாரதத்தாயினைப் போற்றி பாடியுள்ளார். தற்போது முன்பிருந்த நிலப்பரப்பே இருப்பினும் அந்நிலப்பரப்பில் மக்கள் நெருக்கம் அதிகரித்து வருவதன் மூலம் நிர்வாகக் காரணங்களுக்காக மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுவதனை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் சாத்தூர்ச் சிலேடை வெண்பா, சிறுக்குளம் விநாயகரந்தாதி ஆகிய நூல்கள் இயற்றிய காலத்தில் சிறுக்குளம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருந்துள்ளது. அதன் பின்பு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தினை இரண்டாகப் பிரிக்கும் போது சிறுக்குளம் இராமநாதபுரம் மாவட்டப் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினை இரண்டாக பிரிக்கும்போது சிறுக்குளம் விருதுநகர் மாவட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இத்தகைய வரலாற்றுச் செய்திகளை அறிவதற்கு சிறுக்குளம் தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் சான்றாகின்றன எனலாம். அவரவர் பிறந்த ஊருக்கு ஒரு சிறப்பு இருந்ததனை அறியும்போது மற்றற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படுவதனை உணரமுடிகிறது.

பெரும்புலவர் ஒட்டக்கூத்தரை மெளனமாக்கிய திருவேங்கடாச்சாரிப் புலவர்

திருவேங்கடாச்சாரி புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர் ஆகிய புலவர்கள் காலத்திலே சோழவள நாட்டில் இருந்தவர். ஏதோ ஒரு குற்றத்தின் பொருட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தான். கருமான் வகுப்பில் தோன்றிய இவன் கூரிய அறிவுடையவன். ஒட்டக்கூத்தரின் பொல்லாங்கினால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த புகழேந்திப் புலவர் ஒட்டக்கூத்தரை தோற்கடிப்பதற்குப் புலவர் சிலரை உண்டுபண்ண எண்ணினார். சிறையில் இருந்தவர்களில் அறிவு நுட்பம் உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அப்பொழுது இவனையும் தேர்ந்தெடுத்து கல்வி புகட்டினார். தன் மதிநுட்பத்தால் விரைவில் கல்வி கற்றுச் சிறந்த புலவனான. பிறகு ஒட்டக்கூத்தரிடம் இவனைக் கொண்டுபோய் நிறுத்தப்பட்டபோது ஒட்டக்கூத்தர் இவனைப் பார்த்து “நீ யார்?” என்று உசாவினார். இவன் உடனே,

“செல்வன் புதல்வன் திருவேங் கடவன்

செகத் குருவாம்

கொல்லன் கவியைக் குறைசொல்லு வோரைக்

குறடு கொண்டு

பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப்

புலவர் முன்னே

அல்லும் பகலும் அடிப்பேன் கவியிரும்

பாணி கொண்டே”

என்று பாடியதால் இவனுடைய உயிர் பிழைத்தது. பிறகு சிறந்த புலவனாக விளங்கியிருந்தான். என்ற செய்திக் குறிப்பின் மூலம் புலவர்களுக்கிடையே தமிழ்மொழியை ஆயுதமாகக் கொண்டு ஒருவர் மற்றொருவரிடமுள்ள மொழித்திறனைச் சோதிக்கின்ற சொற்போர் முறை நடைமுறையில் இருந்துள்ளது. அத்தகைய சோதனையில் உருவாக்கப்பட்டவர்தான் திருவேங்கடாச்சாரி புலவர் எனலாம்.

மேலும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் ஒட்டக்கூத்தருக்குப் பின் நூறாண்டுகள் கழித்து புகழேந்திப் புலவர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பர் திரு. T.V. சதாசிவபண்டாரத்தார் என்ற செய்தி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆனால் தற்போது திருவேங்கடாச்சாரியின் வாழ்க்கைக் குறிப்பினைக் கொண்டு புகழேந்திப் புலவரின் காலத்தினை மதிப்பிடும்போது ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும் சமக்காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது (Balasubramanian, 2000). அதே சமயத்தில் புகழேந்திப் புலவர் உலகில் தோன்றிய வருடம் ஒட்டக்கூத்தருக்குப் பின்னதாக இருக்கலாம் என்பதனை தமிழுலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இக்குறிப்பு சான்றாக அமைகிறது எனலாம்.

திருவேங்கடாச்சாரியாரைப் பற்றிய செய்திக் குறிப்பில் திருவேங்கடாச்சாரியாரைக் குறிக்கின்ற ஒருசில இடங்களில் இவன் என்ற சுட்டு சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் சுட்டு சொல்லே ஆனாலும் இவன் என்று குறிப்பிடுவது அரிதாகி வருகிறது எனலாம். ஏதோ ஒரு குற்றத்தின் பொருட்டு சிறைக்குச் சென்றதனால் இவன் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளதோ எனின் எல்லா இடங்களிலும் அவ்வாறு பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதனையும் நினைவிற்கொள்ள வேண்டியதாகிறது.

சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார்

பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் நினைவாற்றலினால் கவிபாடும் திறனைக் கொண்டு புலவர்களுக்கு அட்டவதானம், தசாவதானம், சோடசாவதானம், சதாவதானம் எனப் பெயர் வழங்கும் முறை இருந்துள்ளதை அறிவதற்குமுன் அவதானம் என்பதற்கான பொருள்விளக்கம் அறியவேண்டியது அவசியமாகிறது.

அவதானி - கருத்துள்ளவன், மறைகளிற் தேர்ச்சி, அவதானஞ்செய்வோன்.

அவதானம் - நினைவுத்திறமைச் செயல், மறப்பின்மை, மேன்மை செயல்

அட்டவதானம்- ஒரே காலத்தில் வேறு வேறான எட்டுப் பொருள்களிற் கவனஞ் செலுத்துகை (அட்டம் - எட்டு) எனக் கழகத் தமிழகராதி பொருள் கூறுகிறது (Kazhaga Pulavaragal Kuzhu, 1997).

இம்முறைப்படியே தசாவதானம் (தசம் - பத்து), சோடசாவதானம் (சோடசம் - பதினாறு), சதாவதானம் (சதம் - நூறு) எனக் கவனம் செலுத்திப் பாடும் பொருள்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப அவதானப் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

புலவர் சுப்பராய செட்டியார், சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் எனப் பெயர் பெற்றமை எவ்வாறு என்பதனை விளக்கும் செய்திக் குறிப்பு பின்வருமாறு.

புரசை அட்டவதானம் சபாபதி முதலியார் அட்டவதானம் பேரவையொன்றில் பணி செய்தார். அச்சமயத்தில் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் “தங்கள் மாணவர்களில் எவரையேனும் இவ்வாறு அவதானியாக்க முடியுமா?” என்று உசாவினார். அச்சமயம் மறுமொழி எதும் கூறாமல் சுப்பராய செட்டியாராகிய இவரை பதினாறு அவதானம் செய்யுமாறு சில திங்களுக்குள் பழக்கி அவையொன்று கூட்டினார். அவ்வவைக்கு செல்லப்பா மற்றும் வேறு புலவர்களையும் அழைத்து அவ்வவையில்

சுப்பராய செட்டியாரைக் கொண்டு பதினாறு அவதானங்களையும் செய்துகாட்டச் செய்து அவருக்கு சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் என்று பெயர் வழங்கினார். மிகுந்த நினைவாற்றலைப் பெற்றிருந்தமையால் இவரைத் தேர்வு செய்தார்.

இச்செய்தியிலிருந்து புரசை அட்டவதானம் சபாபதி முதலியார் எழுப்பிய கேள்விக்கணையின் வாயிலாக மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்தான் சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் என்பதனை அறிய முடிகிறது. அத்துடன் தற்போது நினைவாற்றல் அருகி வருகின்ற தருணத்தில் அக்காலத்திய தமிழ்ப்புலவர்களின் கவிபாடும் திறனையும், நினைவாற்றலையும் என்னவென்று சொல்லுவது என்று வியப்பதைத் தவிர வேறொன்றும் மனதிற தோன்றவில்லை

செய்கு ஆலிப் புலவர்

பாண்டிவள நாடு மேலச் செவ்வல்

தந்தை - செய்கு அபூபக்கர்

முகமது நபி மக்கா நகரமிருந்து எழுந்தருளி ஹக்கனிட மறுஷிட் போய் மொழிந்து வந்த காரணமாகிய மிகுறாசு என்ற வரலாற்றை மிகுறாசு மாலை என்ற பெயரிட்டு பன்னிரண்டு பகுதிகளையும் எழுநூற்று நாற்பத்து மூன்று பாடல்களையும் உடையதாகப் பாடிமுடித்தார்.

தம்முடைய நூலை அரங்கேற்றஞ் செய்ய யாரும் முன் வரவில்லை. அந்நிலையில் தம்முடைய மாணவர் சிவலிங்கஞ் செட்டியாரை அணுகியபோது அவர் தம்முடைய மாணவர் பாவாடைச் செட்டியாரிடம் செய்தியைக் கூறி அவர் நன்னாள் ஒன்றில் அரங்கேற்றம் செய்தார். பாவாடைச் செட்டியார் கண்பார்வை இழந்தவர்.

“நாலாம்வா னம் இலங்கும் ஞானரத்தன் மஃமூரில்

வாலாய மாய்வீற்ற வான்பரியைக் - கோலத்துண்

தான்துளைத்துக் கட்டியரோ தாஹாசென்றாரைத்தாம்

வானகத்தின் உள்ள மகிழ்ந்து.”

என்னும் செய்யுளைப் படித்த போது இவருக்கு ஆண்டவனுடைய திருக்காட்சி கிடைத்ததோடு பாவடைச் செட்டியாருடைய கண்களும் ஒளிபெற்று உலகத்துப் பொருள்களைக் காணும் பேறு பெற்றனவாம். இச்செய்தியைக் கேட்ட முகமதிய சமயத்தினர் தாங்கள் இந்நூல் அரங்கேற்ற உடன்படாததற்கு மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டனராம். வாக்கு பலிதம் கொண்டவராக இருந்ததால் பலரும் இவரைக் கண்டு அஞ்சி ஒழுகினர்.

“ஆலிப்புலவர் தலைமுழுக ஐந்தாறு

கொக்குக் கீழேவிழ” என்று சொன்னாராம்.

அவ்வளவில் விண்ணிற்பறந்து சென்றுகொண்டிருந்த கொக்குகளில் ஐந்தாறு செத்து கீழே விழுந்தனவாம் என்று வாக்குப் பலித்ததற்கான சான்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் பாளையங்கோட்டை பள்ளிவாசலில் தொழுகையின்போது இவ்வுலக வாழ்வை நீத்ததால் “ஆலிப்பாப்பள்ளி” என்னும் பெயரோடுஇன்றும் விளங்குகிறது என்று அனைவரும் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் அவரைப் பற்றிய குறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது.

இன்றும் கிராமங்களில் வாக்குப் பலிதம் உள்ளவர்களை கருநாக்கு, அனல்வாக்கு கொண்டவர்கள் என்று அவர்களைக்கண்டு பயப்படுவதுண்டு. அதே போல் செய்கு ஆலிப்புலவரைக் கண்டு அஞ்சியதனை இப்பதிவின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

மேலும் செய்கு ஆலிப் புலவர் இயற்றிய ‘மிகுறாசு மாலை’ நூலினைப் படிக்கும்போது நிகழ்ந்த அதிசயமானது மதுரையில் ஆட்சிபுரிந்த திருமலை நாயக்க மன்னரின் வேண்டுகோளின்படி குமரகுருபரர் இயற்றிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாடியபோது அவ்வம்மையே குழந்தையாகத்தோன்றி முத்துமாலை ஒன்றை பரிசளித்து மறைந்தார் என்னும் அதிசயத்தை நினைவுகூரும் விதமாக அமைந்துள்ளது எனலாம் (Jayam & Chandralekha, 1997). இவ்விரு புலவர்களும்

தெய்வப்புவலர்களோ என்று எண்ணுமளவிற்கு பாடல்களைப் பாடியபோது அனைவரும் உணரும்வகையில் நடந்த அதிசயம் பிரமிக்க வைக்கிறது எனலாம்.

இறையணர்வை வெளிப்படுத்தி பாடிய புலவர்களும் பாடல்களும்

உலகில் பிறப்பெடுத்த ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஒவ்வொரு வகையான இடர்பாட்டினைச் சந்திக்கின்றது. அதனை வெளிப்படுத்தமுடியாமல் வேதனையை அனுபவிக்கின்றது. அவ்வகையில் மனிதர்கள்மட்டுமே இடர்நேரிடும்போது இறைவனைத் தொழுது முறையிட்டு அவ்விடரிலிருந்து நீங்கி மன அமைதி பெற முடிகின்றது. இதற்குச் சான்றாக தமிழ்ப்புலவர்கள் இறைவனைச் சரணடைந்து தமக்கும், சமுதாயத்திற்கும் நன்மை அளிக்கும்வகையில் பாடிச் சென்ற புலவர்களின் பெயர்களும், பாடல்களும் அடுத்து இடம்பெறுகின்றன.

சுப்பிரமணிய செட்டியார் (1893)

“அனகா அமலா அருளே சரணம்
கனகா கருணா லயமே சரணம்
புனிதா புவனா பொருளே சரணம்
எனையாள் பதவிக் கிறையே சரணம்”

சுப்பராய பிள்ளை மு

“பன்னிரண்டு தோளும் பதாம்புயமும் சண்முகமும்
என்னிரண்டு கண்முன் இலங்கிடவே - துன்னுமயில்
வாகனத்தில் வேல்பிடித்து வள்ளிதெய்வ யானையிரு
பாகம் வைத்து வா முருகப் பா”

“கண்டானும் செந்தில் தலத்தினை அல்லதக் காட்சியினை
விண்டாலும் போமெவ் வினையுமென் றால்வடிவேலவன் தாள்
கொண்டாடிப் போற்றிப் பணிந்திட்ட பேர்க்குக் குவலயத்தில்
உண்டாகு நன்மைக் கெவர்சொல்லு வார்மதிப் புத்தமரே”

என்ற இப்பாடலில் முருகனின் அளவிடற்கரிய கருணையினைப் போற்றி பாடியதனை அறியலாம்.

சுப்பராயலு நாயுடு

“நாளாப்பிள் ளைக்கென்றே நாளாக்க கழிக்காதுள்
தாளாத்த தந் தென்வினையைத் தாழ்த்தியுடன் - ஆளாமல்
தேனே இராகவா தேவா எனதுபெரு
மானேஎன் னோடேனோ வாது.”

திருமாலை வணங்கிப்பணிந்த பின்பும் வினையை அகற்றி ஆட்கொள்ளாமல் காலம் தாழ்த்தி வந்ததனைக்கண்டு தேனே, இராகவா, தேவா, எனது பெருமானே என்னோடு ஏனோ வாது என இறைவனோடு வாது (சண்டை) புரியும் உரிமைக்கொண்டு பாடியதனை அறியமுடிகிறது எனலாம்.

பொன்னுத்துரை ஐயர்

“சென்ற இரவில் நித்திரையில்

செழிக்கத் தோன்றாத் துணையாக
 நின்று காத்த செயல்போல
 நிலவும் இற்றைப் பலநலமும்
 ஒன்றிப் பொல்லாங் கில்லாமல்
 உள்ளங் களிக்கச் செய்திடுவாய்
 நன்றி மறவே தையலம்மா
 நாளும் உன்றாள் பரவுவனே”

என்று நாள்தோறும் பாடி வேண்டுவார் என்று பதிவுசெய்யப்பட்டக் குறிப்பின்மூலம் ஒவ்வொரு நாளும் தூங்கி எழுந்தால்தான் நிச்சயம் என்று வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மையைப் பற்றி பெரியோர் குறிப்பிடுவர். அதேபோல் இப்பாடலில் இரவில் நித்திரையில் துணையிருந்து உயிரைக்காத்ததுபோல இன்றைக்கு பல நலமும் தந்து உளம் மகிழ்ச்செய்திடுமாறு தையலம்மா தேவியை வணங்கியதுடன் ஒவ்வொரு நாளும் உன்தாள் பணிந்து வணங்குவனே என்று நாள்தோறும் போற்றி பாடியதனை அறியமுடிகிறது.

முத்தம்மாள் வீ (19 நூ)

“அருமறைப் பொருளே ஆரணமுடிவே
 அறுமுகா சடாட்சர முதலே
 திருவினார் இருவர் அருகினில் அமரச்
 செந்திலம் பதியில்வீற் றிருக்கும்
 முருகனே முதலே முழுமணிக் குன்றே
 முடிவிலா மயூரவா கனனே
 கருணையோர் உருவே கருதிய சிறியேன்
 கவலையை நீக்கிநன் கருளே.”

என்று முருகனின் பெருமைகளையும், ஆறெழுத்து மந்திரத்தினையும் போற்றி சிறியேனின் கவலையைப் போக்கி அருள்புரியும்படி இறைவனைச் சரணடைந்து பாடியதனை உணரலாம்.

சுப்பிரமணிய ஐயரின் கல்விப் புலமையை வியந்து பாராட்டிய பாடல்கள்

சுப்பிரமணிய ஐயர். க (1898)

“கணபதி ஐயன் கசடற நோற்ற
 வினையறு தவத்தின் எச்சமா யுதித்தோன்
 இலக்கண இலக்கியம் எனுமிரண் டினையும்
 மலைப்பற உணர்ந்த மகாமே தாவி
 விற்பனர் மெச்சும் வித்வ சிகாமணி.”

என்று சுப்பிரமணிய ஐயரின் கல்விப்புலமை பாராட்டப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம்
 “விளக்குப்புக இருள் மாய்ந்தாங்கு) ஒருவன்
 தவத்தின் முன் நில்லாதாம் பாவம்”

தவத்தின் பெருமையை கூறுகின்ற நாலடியாரின் பாடலினடிப்படையில் ஒருவர் செய்கின்ற தவத்தின் பயனாக சந்ததியினர் தோன்றுகின்றனர் என்ற கருத்தினை நினைவூட்டும் வகையில் இப்பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது எனலாம் (Puliyur Kesigan, 2010).

அடுத்து.

“தேவமா புரியுறை செவ்வேள் மீதினில்

பிள்ளைக் கவியினைப் பெட்புறச் செய்தனன்
கன்னைக் குவளை கவிழ்க்குமந் நகரினன்
வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பினன்
நலம்பெறு முத்தமிழ் புலம்பெற உணர்ந்தோன்
அவதானம் எட்டையும் அணிபெறச் செய்வோன்
சிவஞானச் செல்வச் சீர்மைமிக் குடையோன்
ஒப்பிலா ஒழுக்கமெய் உணர்வுநன் குடையோன்
சுப்பிரமணிய சுகுணவே தியனே.”

என்று சுப்பிரமணிய ஐயரைப்பற்றி பாடிய இப்பாடலில் தேவமாபுரியில் வீற்றிருக்கும் செவ்வேள் (முருகன்) மேல் பாடிய பிள்ளைக்கவி, மற்றும் கவிப்புலமையால் பெற்ற அட்டவதானப் புலமை, தன்னிகரில்லா ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை குறிப்பிட்டு பாடியதனை அறியமுடிகிறது.

புலவர்கள் பாடிய அவையடக்கப் பாடல்கள்

புலவர்கள் நூல்களை இயற்றுகின்றபோது அந்நூலில் அவையடக்கப் பாடல் இடம்பெறுவதுண்டு அத்தகைய பாடல்கள்.

சுந்தரலிங்க தேசிகர்

“கல்லார் பிழையறியார் கற்றவரும் பிழையுரையார்
அல்லாதென் போல்வார் சொல் ஆவதென்ன - எல்லாம்
அறிந்தவரு மில்லை அறியாரும் இல்லை
அறிந்துமகிழ் கொள்ளுமறி வோர்”

இப்பாடலில் இவர் கற்றறிந்த சான்றோனாக இருப்பினும், தம்மினும் சிறந்தோர் இருப்பதாக கூறி தம்மால் ஆவதென்ன எனினும் மனதைத் தேற்றிக் கொண்டு சொல்லமுற்படுவதை சொல்லத் துணிந்ததாகப் பாடியதனைக் கொண்டு அவையடக்கப்பாடல் எனலாம்.

தில்லைநாயக சோதிடர் (தொண்டைநாடு - சம்புகேச் சுரம்)

“நிலைகொண்ட மகமேரு வரையடுத்த காகமும் பொன்
னிறம் பெற்றாற்போல்
அலைகொண்ட பாற்கடலைச் சார்ந்தநதி எல்லாம்பால்
ஆகி னாற்போல்
கலை கொண்ட பெரியர்குழாத் தடைதலும் கட்கடை பருமக்
காட்சி யாலென்
தலை கொண்ட புன்சொல்லு நன்சொல்லாப் பிறங்கிடவே
தக்க தாமால்” - சாதக சிந்தாமணி

என்பது நூலில் ஒருபாட்டு. அதாவது மேரு (கிரகங்கள் சுற்றுகின்ற பொன்மலை) மலையை அடைந்த காகம் பொன்னிறம் பெற்றாற்போலவும் பாற்கடலை அடைந்த நதி பாலாகினாற்போலவும் கலைகொண்ட பெரியர் கூட்டத்தினை அடைந்ததினால் பெரியோர்முன் சொல்லுகின்ற புன்சொல் (பயனற்ற சொல்) நன்சொல்லாகின்ற (உயர்சொல்) தகுதியைப்பெறும் ஆதலால் என்று அவையடக்கப்பாடலாக பாடியதனை அறியமுடிகிறது.

சோதிடப்புலமையை வெளிப்படுத்திய சுந்தராநந்தப் புலவர்: சுந்தராநந்தரின் சோதிடப் புலமையை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக சோதிடத்தினையும் கவியாகச் சொல்லப்பட்ட பாடல்,

“அன்னமே மிதுனங்கன்னி ஆதித்தன் செவ்வாய் நின்றால்
அன்னமே ரிசபங்கன்னி அரசனும் மதியும் நின்றால்

அன்னம்போல் ராசயோகம் அம்மனைக்காகுஞ் சொல்லு

அன்னமே செல்வம் புத்ரன் அரசாளும் ராசயோகம்”

என்ற இப்பாடல் மூலம் பேசுகின்ற பேச்சினையும் கவியாக்கிக் கொள்ளுகின்ற திறனை அறியலாம். சில குறிப்புகளில் புலவர்களைப் பற்றிய சிறுகுறிப்புகள் மற்றும், அவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை பின்வருமாறு,

சுப்பிரமணியக் கவிராயர்: குரங்குடி, சாத்தூர் முதலிய இடங்களில் வசித்திருந்தார். இரவண சமுத்திரம், மீனாம்பிகை பதிகம், திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள் பதிகம், கமுகுமலைக் குன்றம் பதிகம் பாடியுள்ளார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்.பொ: இராமாயண அம்மாளை என்னும் நூல் பாடியுள்ளார். பாலகாண்டம் ஒன்றுக்கு மட்டுமே இவ்வம்மாளை நூல் காணப் பெறுகிறது.

சுப்பிரமணிய பிள்ளை.மு: முதுகுளத்தூர் பஞ்சதந்திரம், நாலுமந்திரிக்கதை, வீரகுமார நாடகம் போன்ற நூல்கள்.

சுப்பையாப்பிள்ளை.ரா(20நூ): வீரப்பிள்ளை - பெயரன் தந்தை- இராமசாமிப்பிள்ளை துவாத்திரிம் தசாவதானி சரவணபெருமாட் கவிராயருடைய மருகர் இவர் புவனேந்திர காவியம் என்னும் நூலைப் பாடியிருக்கிறார்.

திம்மப்ப அந்தணனார் (20நூ): முழுப்பெயர் “கவிராச பண்டிதர் ஆந்திர காசிப திம்மப்ப அந்தணனார்” மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களில் ஒருவர். சேலம் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராகத் தொண்டு செய்தார்.

திரவியசங்கர நாராயணக் கவிராசர். வீ: பாண்டிவள நாட்டில் எட்டையபுரத்தைச் சேர்ந்த சம்புலிங்கபுரம், வீரராகவக் கவிராசருக்கு மகனாகப் பிறந்தார் வரகவி என்னும் சிறப்புப் பெயர் உண்டு. இவருடைய உடன்பிறந்தவராகிய திருவண்ணநாதக் கவிராயர் என்பவரும் சிறந்த புலவர். கோமதியந்தாதி நூலுக்கு இவர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளார்.

திருவண்ணநாதக் கவிராயர். வீ: பாண்டிவள நாடு - எட்டையபுரம் - சம்புலிங்கபுரம், வீரராகவக் கவிராசருக்குத் திருமகன் திருவண்ணநாதக் கவிராயர். கோமதியம்பிகைமீது இவர் அந்தாதி ஒன்று பாடியுள்ளார். அவ்வந்தாதி கோமதியந்தாதி எனப் பெயர் பெறும்.

பெரியசாமி பிள்ளை(19-நூ): பாண்டிவள நாட்டில் சங்கரநயினார் கோயில் தாலுகா திருவேங்கடத்தைச் சேர்ந்த வெள்ளாளகுளம் என்னும் ஊரில் இருந்த மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை என்பவரிடம் கல்விக் கற்றுத் தேறினார். “சரவணப்பதியம்” என்னும் நூலைப் பாடியுள்ளார்.

செல்வராசுச் செட்டியார்(20-நூ): சேசநாதர் அம்மாளை அடுத்து புலவர்களின் பெயர்கள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. செல்லம்மா (1913) திருநெல்வேலி பாட்டப்பத்து என்னும் சிற்றூர், மதுரை குப்புசாமி நாயுடு, காஞ்சிபுரம் இராமசாமி நாயுடு சுப்புராமையர் (19- நூ) அட்டவதானம், தசாவதானம், சோடசாவதானம், சதாவதானம் இருந்தாலும் இவரை இருநூறாவதானம் என்று அறிகிறோம் என்ற குறிப்புமட்டும் இடம்பெற்றுள்ளது. புலவர்களைப் பற்றிய இக்குறிப்புகள் மூலம் மேலும் பல அரிய செய்திகள் கிடைக்கக்கூடும் என்ற நோக்கத்தில் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதுபோல இறைபக்தியும், நீதியும் மனிதகுல மேம்பாட்டின் ஆணிவேர் என்பதனை நிலை நாட்டும் வகையில் மனுச்சோழச் சக்கரவர்த்தி வாசகப்பா மிகுறாசுமாலை ஆகிய நூல்களிலிருந்து சான்று காட்டிய செய்தி குறிப்புகள், பாடல்கள் இருந்ததனை அறியமுடிகிறது. மனத்துயரங்களுக்கு அருமருந்து அளிக்கும் வகையில் நளச்சக்கரவர்த்தி நாடக நூலிலிருந்து சான்று காட்டிய திருமால் வணக்கப்பாடல் இருந்ததனை உணரலாம். இக்கட்டுரையின் வாயிலாக சாத்துக்கவி, சிறப்புப் பாயிரம், அவதானம், வாசகப்பா, யட்சகானம் போன்றவற்றிற்கான விளக்கம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. புலவர்களை வியந்து பாராட்டி பாடப்பட்ட பாடல்களின் வழி பாடிய

புலவர்களின் கவிப் புலமையை வெளிப்படுத்தியதாக கருதலாம். வடிவமில்லாத மொழிக்கு வடிவத்தினை உருவாக்கித்தந்த சான்றோர்களை எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனைத் தலை வணங்கி அவ்வெழுத்து மொழி உருவாக்கப்பட்டதற்கான உட்பொருளை உணர்த்தும் வகையில் தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்றிய நூல்களிலிருந்து சான்று காட்டிய, செய்தி குறிப்புகளும், இறைவனைச் சரணடைந்து பக்தி நெறியைப் பின்பற்றி பாடப்பட்ட புலவர்களின் பாடல்களும் அமைந்திருந்தன. நாராயணசாமி நாயுடு என்ற பெயரில் நான்கு தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழகத்தில் வாழ்ந்திருந்ததை இக்கட்டுரை வாயிலாக அறியமுடிகிறது. மேலும் முன்னுரையில் குறிப்பிட்ட “நாடெல்லாம் புலவர் கூட்டம்” என்ற பாடற்கருத்தின் அடிப்படையில் ஓங்கி உயர்ந்த பனை அளவு தமிழின் பெருமையை உயர்த்திக் காட்டுவது போல் பனை ஓலை எல்லாம் தமிழின் இருப்பிடமாக்கி தமிழுக்குத் தொண்டாற்றி மறைந்த தமிழ்ப் புலவர்களினை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. புலவர்களினைப் பற்றி பதிவு செய்தக் குறிப்புகள் எவ்வித மாற்றமுமின்றி தரப்பட்டவையாகும். இக்குறிப்புகள் அடங்கிய இக்கட்டுரையினை காண்போர் அப்புலவர்கள் வாழ்ந்த ஊரினைச் சார்ந்தவர்களாகவோ அல்லது அவர்களின் சந்ததியினர்களாகவோ இருக்கும்பட்சத்தில் அப்புலவர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் பற்றியும் அரிய செய்திகள் கிடைக்கக்கூடும் என்ற நோக்கமும் இக்கட்டுரையில் அடங்கியுள்ளது எனலாம்.

References

- Balasubramanian, C., (2000) Tamil Ilakkiya Varalaru, Narumalar Pathipakam, Chennai
- Jayam, A., Chandralekha, V., (1997) Tamil Ilakkiya Varalaru, Janaka Publishers, Chennai
- Kazhaga Pulavaragal Kuzhu, (1997) Kazhaga Tamil Agarathi, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely Limited, Chennai
- Puliyur Kesigan, (2010) Naladiyar, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Ramasamy, S.A., (1955) Thamizhp Pulavar Varisai, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely Limited, Chennai
- Suryanarayana Sastri, V.G., (2004) Nadagaviyal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License